

URZĄD MIEJSKI W WIĘCBORKU
89-410 WIĘCBORK
WIĘCBORK
UL. MICKIEWICZA 22

2025 -03- 0 5

WIĘCBORK, 2025-03-05

2025 -03- 0 5

URZĄD MARSZAŁKOWSKI WÓJEWÓDZTWA
KUJAWSKO-POMORSKIEGO W TORUNIU
TORUŃ
TORUŃ
PL. TEATRALNY 2

WNIOSEK

SR.6232.1.11.2025

Burmistrz Więcborka w załączeniu przesyła pismo, będące stanowiskiem. Proszę również o przesłanie go do Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

Załączniki:

1. [Stanowisko do UM i MKiŚ.pdf](#)

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu

Data złożenia podpisu: 2025-03-05T08:37:00Z

Podpis elektroniczny

Więcbork, dnia 28.02.2025 r.

Burmistrz Więcborka

ul. Mickiewicza 22

89-410 Więcbork

SR.6232.1.11.2025

Szanowna Pani

Paulina Hennig – Kłoska

Minister Klimatu i Środowiska

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

ul. Wawelska 52/54

00-922 Warszawa

za pośrednictwem

Szanownego Pana

Piotra Całbeckiego

Marszałka Województwa Kujawsko – Pomorskiego

Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko – Pomorskiego

Plac Teatralny 2

87-100 Toruń

Wniosek / Stanowisko

1. Na podstawie art. 221 § 1 i § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego („Kpa”) w związku z art. 241 Kpa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Kujawsko – Pomorskiego, składamy wniosek do Ministra Klimatu i Środowiska o podjęcie prac legislacyjnych prowadzących do zmiany przepisów, w tym w szczególności Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 3 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu obliczania poziomów przygotowania do ponownego zużycia i recyklingu odpadów komunalnych („Rozporządzenie o poziomach recyklingu” lub „Rozporządzenie”) w celu zapewnienia przejrzystości i pewności prawa w zakresie sposobu obliczania ilości odpadów komunalnych poddanych recyklingowi.
2. Na podstawie art. 7a Kpa, w związku z prowadzoną przez Marszałka Województwa Kujawsko – Pomorskiego weryfikacją złożonego przez Burmistrza Więcborka sprawozdania z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi w roku 2023, zajmuję

stanowisko w sprawie jak w uzasadnieniu, a ponadto wnoszę o dokonanie interpretacji przepisów Rozporządzenia opisanych w niniejszym wniosku /stanowisku zgodnie z art. 7a Kpa, art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców („**Prawo przedsiębiorców**”) oraz z zasadą zaufania obywatela do państwa i prawa wynikającą z zasady państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP).

Uzasadnienie

Uzasadnienie wniosku do Ministra Klimatu i Środowiska w zakresie potrzeby zmiany Rozporządzenia o poziomach recyklingu

Rozporządzenie o poziomach recyklingu pochodzi z roku 2021.

Przepisy Rozporządzenia w sprawie recyklingu są wysoce niejednoznaczne oraz stwarzają wątpliwości interpretacyjne – o czym świadczą liczne interpretacje wydawane przez Ministra Klimatu i Środowiska oraz interpelacje poselskie w sprawie interpretacji przepisów Rozporządzenia.

Ponadto część przepisów Rozporządzenia budzi daleko idące wątpliwości prawne odnośnie do ich zgodności z zasadami konstytucyjnymi.

W szczególności § 9, zgodnie z którym do masy odpadów poddanych recyklingowi można zaliczyć odpady przekazane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w celu wypełniania wyrobisk podczas gdy odpady zastosowane do tego celu na terenie Polski nie mogą być zaliczane do poddanych recyklingowi – co stanowi rażące naruszenie zasady równości.

Dodatkowo niejednoznaczność przepisów Rozporządzenia przekłada się na niejednolitość i zmienność w zakresie jego stosowania przez organy administracji.

Opisana sytuacja ma wysoce negatywne konsekwencje:

- Powoduje brak pewności prawnej,
- Utrudnia gminom i związkom komunalnym organizację gospodarki odpadami oraz organizację przetargów na odbiór odpadów komunalnych,
- Powoduje niepewność, a przez to wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorców z sektora gospodarki odpadami,
- Wpływa na negatywną społeczną percepcję idei Gospodarki Obiegu Zamkniętego, co jest szczególnie niekorzystne nie tylko dla podmiotów bezpośrednio zaangażowanych w sektor gospodarki odpadami, ale też dla ogółu społeczeństwa.

W rezultacie Rozporządzenie zamiast promować, wspierać i zachęcać do zwiększenia udziału recyklingu, w rzeczywistości frustruje i zniechęca do idei GOZ wszystkich interesariuszy – gminy, przedsiębiorców z sektora gospodarki odpadami i społeczeństwo.

W efekcie Rozporządzenie, które miało implementować prawodawstwo unijne, prowadzi do zniechęcenia do sztandarowego (i potrzebnego) projektu unijnego jakim jest zielony ład i stanowiąca jego komponent gospodarka obiegu zamkniętego.

Jedną z kwestii budzących bardzo liczne problemy i kontrowersje interpretacyjne jest zagadnienie możliwości uwzględnienia w masie odpadów poddanych recyklingowi masy odpadów komunalnych zebranych w sposób nieselektywny, poddanych obróbce tlenowej lub beztlenowej, w wyniku której powstał kompost nieodpowiadający wymaganiom (stanowiący odpad o kodzie 19 05 03), który został wykorzystany do rekultywacji składowiska, na którym zakończono przyjmowanie odpadów do składowania.

Jest to zagadnienie bardzo istotne od strony praktycznej, gdyż:

1. obecny system gospodarki odpadami komunalnymi w Polsce opiera się w przeważającej części na instalacjach mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów („instalacje MBP”) zmieszanych (zebranych w sposób nieselektywny), które produkują taki właśnie kompost, a ponadto
2. stopniowe odejście od zagospodarowania odpadów przez ich składowanie wymaga zamykania i rekultywacji istniejących składowisk odpadów.

Uzasadnienie stanowiska / wniosku w zakresie dotyczącym interpretacji przepisów Rozporządzenia

Niejasności w zakresie możliwości zaliczenia do odpadów poddanych recyklingowi odpadów komunalnych zmieszanych przetworzonych w instalacji MBP na kompost użyty następnie do rekultywacji składowisk odpadów wątpliwości interpretacyjne związane są głównie z § 6 i § 7 ust. 2 Rozporządzenia.

„§ 6.

1. *Masę odpadów komunalnych ulegających biodegradacji poddawanych obróbce tlenowej lub beztlenowej zalicza się do odpadów poddanych recyklingowi, jeżeli w wyniku tej obróbki powstaje kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał, który będzie wykorzystany jako produkt, materiał lub substancja, które nie są odpadami.*

2. *Jeżeli uzyskany kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał, który będzie wykorzystany jako produkt, materiał lub substancja, które nie są odpadami, jest wykorzystywany na powierzchni ziemi, można zaliczyć go jako poddany recyklingowi, gdy to wykorzystanie przynosi korzyści rolnictwu lub prowadzi do poprawy stanu środowiska.*

3. *Uzyskany kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał, który będzie wykorzystany jako produkt, materiał lub substancja, które nie są odpadami, można zaliczyć jako poddany recyklingowi tylko wtedy, gdy może być wprowadzany do obrotu jako nawóz lub środek poprawiający właściwości gleby na podstawie pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanego zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2021 r. poz. 76) lub gdy stanowi produkt nawozowy UE w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiającego przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2003/200 (Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1, z późn. zm.), lub gdy spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 30 ust. 4 lub ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.*

4. *Bioodpady stanowiące odpady komunalne poddane obróbce tlenowej lub beztlenowej zalicza się do odpadów poddanych recyklingowi, jeżeli zostały zebrane w sposób selektywny.*

§ 7.

2. *W masie odpadów komunalnych poddanych recyklingowi nie uwzględnia się odpadów, które utraciły status odpadów, i zostały użyte jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, termicznie przekształcone, użyte do wypełniania wyrobisk lub składowane.*

Interpretacje negujące możliwość uznania kompostu wytworzonego w instalacjach MBP i użytego do rekultywacji składowiska odpadów opierają się na następujących argumentach:

1. użycie kompostu będącego odpadem o kodzie 19 05 03 do rekultywacji składowiska odpadów nie jest przewidziane przepisami rozporządzeń wydanych na podstawie art. 30 ust. 4 i 5 oraz
2. przewidziany w § 7 ust. 2 Rozporządzenia zakaz zaliczania do odpadów poddanych recyklingowi odpadów „składowanych”.

Definicja recyklingu

Rozporządzenie o poziomach recyklingu zostało wydane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 3b ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach („ucpg”).

Zgodnie z delegacją ustawową przepisy Rozporządzenia mogą obejmować:

1. sposób obliczania poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz
2. warunki zaliczania masy odpadów komunalnych do masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi.

W świetle tej delegacji ustawowej jest niewątpliwe, iż Rozporządzenie nie może zmieniać definicji ustawowych, w szczególności definicji pojęcia recyklingu.

Definicja recyklingu zawarta jest w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach („Ustawa o odpadach”).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt. 23 Ustawy o odpadach przez recykling rozumie się odzysk, w ramach którego odpady są ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach; obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego (recykling organiczny), ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do prac ziemnych.

Odzyskiem natomiast jest „jakikolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu przez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym przypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub ogólnie w gospodarce” (art. 3 ust. 1 pkt. 14 Ustawy o odpadach).

Termin „prace ziemne” jest również definiowany w Ustawie o odpadach i oznacza „każdy odzysk, w ramach którego odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do przywracania wartości użytkowych lub przyrodniczych wyrobiskom i zapadliskom lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu; odpady wykorzystywane do prac ziemnych zastępują materiały niebędące odpadami, nadają się do wyżej wymienionych celów i ograniczają się do masy bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów” (art. 3 ust. 1 pkt. 20b).

Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy z dnia 14 października 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw „w art. 3 w ust. 1 w pkt 20b ustawy o odpadach dodano definicję prac ziemnych stanowiącą transpozycję definicji backfillingu zawartej w dyrektywie 2018/851” [w wersji polskiej Dyrektywy używany jest termin »wypełnianie wyrobisk«].

„Przez wyrobisko należy rozumieć zarówno wyrobisko podziemne, jak również wyrobisko odkrywkowe. Ponadto pojęcie wyrobiska należy traktować szerzej niż pojęcie wyrobiska górniczego określonego w prawie geologicznym i górniczym. Natomiast zapadliska, ze względu na podobny charakter do wyrobisk, również zostały uwzględnione w ww. definicji. Zapadlisko jest pojęciem technicznym i powstaje zazwyczaj w wyniku prowadzonych robót górniczych. Pojęcie zapadliska występuje m.in. w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza

instalacjami i urządzeniami (Dz. U. poz. 796) oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych (Dz. U. poz. 2293, z późn. zm.).

Przywracanie wyrobiskom wartości użytkowych lub przyrodniczych obejmuje przykładowo takie działania, jak:

- a) wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych (takich jak: zapadliska, nieeksploatowane odkrywkowe wyrobiska lub wyeksploatowanie części tych wyrobisk),
- b) wykorzystanie w podziemnych technikach górniczych.

Wykorzystanie odpadów do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu obejmuje przykładowo takie działania, jak:

- a) utwardzanie powierzchni terenów,
- b) budowę, przebudowę lub remont budowli kolejowych i podtorzy, wałów, nasypów kolejowych i drogowych,
- c) podbudowę dróg i autostrad,
- d) budowę, rozbudowę i utrzymanie budowli hydrotechnicznych”.

Wytwarzanie kompostu z odpadów komunalnych zebranych nieselektywnie w procesie fermentacji tlenowej, w którym frakcja organiczna tych odpadów podlega obróbce tlenowej, i który to kompost jest następnie wykorzystany do rekultywacji składowiska (stworzenia wierzchniej warstwy glebotwórczej) mieści się niewątpliwie w ustawowej definicji recyklingu.

Frakcja biodegradowalna jest wydzielana z odpadów komunalnych, materiał organiczny jest przetwarzany w celu uzyskania kompostu, który stanowić będzie materiał do stworzenia warstwy glebotwórczej podczas rekultywacji składowiska odpadów.

Kompost nie jest też wykorzystywany ani jako paliwo, ani do wypełniania wyrobisk, zapadlisk, ani do celów inżynierskich.

Z ustawowej definicji recyklingu wynika też jednoznacznie, że wynikiem tego procesu mogą być zarówno produkty, materiały jak i substancje, a więc wynikiem recyklingu nie musi być produkt (może to być inny materiał lub substancja) będący odpadem (inaczej nie byłoby potrzeby wyłączenia wprost w przepisie paliw wytwarzanych z odpadów, gdyż stanowią one odpad o kodzie 19 12 10).

Skoro więc Rozporządzenie nie może wprowadzać własnych definicji recyklingu, ani modyfikować definicji ustawowej, a kompost powstały w instalacji MBP i użyty do rekultywacji składowiska spełnia te kryteria, Rozporządzenie – wobec treści delegacji ustawowej - nie może wyłączać go z kategorii odpadów poddanych recyklingowi. Rozporządzenie może wskazać jedynie sposób ustalenia ilości odpadów komunalnych, które zostały poddane recyklingowi (np. na wyjściu z procesu, wejściu do procesu).

Nieuwzględnienie użycia kompostu będącego odpadem o kodzie 19 05 03 do rekultywacji składowiska w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 30 ust. 4 i 5 Ustawy o odpadach

Fakt, że użycie kompostu będącego odpadem o kodzie 19 05 03 do rekultywacji składowiska odpadów nie jest przewidziane przepisami rozporządzeń wydanych na podstawie art. 30 ust. 4 i 5 Ustawy o odpadach nie jest w tym przypadku istotny.

Rozporządzenia wydane na podstawie art. 30 ust. 4 i 5 Ustawy o odpadach dotyczą bowiem sytuacji przetwarzania odpadów poza instalacjami lub urządzeniami służącymi do przetwarzania odpadów, na co wyraźnie wskazuje art. 30 ust. 2 Ustawy o odpadach.

Definicja instalacji zawarta jest w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska („POŚ”).

Zgodnie z art. 3 pkt. 6 POŚ do instalacji zalicza się również „budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami”, zaś rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości zalicza składowiska odpadów do takich właśnie instalacji.

Użycie odpadów do rekultywacji składowiska będzie więc dokonywane na terenie instalacji do przetwarzania odpadów, a nie poza takimi instalacjami, więc z istoty rzeczy nie mogą znaleźć do niego zastosowania przepisy rozporządzeń wydanych na podstawie art. 30 Ustawy o odpadach.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami dopuszcza użycie kompostu będącego odpadem o kodzie 19 05 03 do „rekultywacji biologicznej zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i zwałowisk skał płonnych pochodzących z górnictwa węgla kamiennego lub ich części (tak zwanej okrywy rekultywacyjnej)”, gdyż obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i zwałowisk skał płonnych nie są instalacjami przetwarzania odpadów w rozumieniu Ustawy o odpadach (są regulowane ustawą z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych).

Wyłączenie z odpadów poddanych recyklingowi odpadów „składowanych”

Zgodnie z § 7 ust. 2 Rozporządzenia w masie odpadów poddanych recyklingowi nie uwzględnia się odpadów „składowanych”.

Składowanie stanowi proces unieszkodliwiania odpadów na składowisku. Nie każde umieszczenie odpadów na składowisku będzie składowaniem zgodnie z Ustawą o odpadach. Z brzmienia art. 146 i 147 ust. 1 pkt. 1 i 3 oraz art. 148 ust. 1 Ustawy o odpadach jednoznacznie wynika, że zakończenie fazy przyjmowania odpadów do składowania poprzedza rekultywację składowiska odpadów. Odpady użyte do procesu rekultywacji z definicji nie mogą więc zostać uznane w przepisach Rozporządzenia za odpady składowane.

Nie zmienia tego treść art. 3b ust. 2b ucpg, zgodnie z którym „*Poziom składowania oblicza się jako stosunek masy odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych przekazanych do składowania do masy wytworzonych odpadów komunalnych. Dla potrzeb obliczania poziomu składowania do odpadów przekazanych do składowania zalicza się również odpady poddane odzyskowi na składowisku odpadów.*”

Cytowany przepis mówi o zaliczeniu odpadów poddanych odzyskowi na składowisku odpadów jedynie „dla potrzeb obliczenia poziomu składowania”, zaś Rozporządzenie dotyczy innych zagadnień.

Zgodnie z art. 1a ucpg w sprawach dotyczących postępowania z odpadami komunalnymi w zakresie nieuregulowanym w ucpg stosuje się przepisy ustawy o odpadach.

Oznacza to, iż „W polskim porządku prawnym podstawowym aktem normatywnym z zakresu gospodarki odpadami jest ustawa z 14 grudnia 2012 r. o odpadach” (wyrok NSA z dnia 18 stycznia 2023 r. III OSK 6592/21).

Przepisy ucpg dotyczące odpadów komunalnych mają więc charakter szczególny. W konsekwencji nie można ich poddawać wykładni rozszerzającej. Jeżeli więc przepis ucpg wskazuje określony sposób działania jedynie „dla potrzeb obliczenia poziomu składowania”, to nie można tego sposobu działania rozszerzać dla innych czynności.

Reasumując:

1. Rozporządzenie nie może modyfikować ustawowych definicji – w szczególności definicji recyklingu.
2. Rozporządzenia wydane na podstawie art. 30 ust. 4 i 5 Ustawy o odpadach dotyczą wyłącznie przetwarzania odpadów poza instalacjami dedykowanymi do ich przetwarzania.
3. Art. 3b ust. 2b ucpg dotyczy sposobu postępowania „dla potrzeb obliczenia poziomu składowania” i nie można tego sposobu postępowania stosować do innych sytuacji. Należy w tym zakresie stosować przepisy Ustawy o odpadach (zgodnie z art. 1a ucpg).

Skoro więc:

1. wytwarzanie kompostu z odpadów komunalnych zebranych nieselektywnie w procesie fermentacji tlenowej, w którym frakcja organiczna tych odpadów podlega obróbce tlenowej, i który to kompost (stanowiący odpad o kodzie 19 05 03) jest następnie wykorzystany do rekultywacji składowiska (stworzenia wierzchniej warstwy glebotwórczej) mieści się w ustawowej definicji recyklingu,
2. składowisko odpadów jest instalacją do przetwarzania odpadów,
3. przy ustalaniu poziomu recyklingu należy stosować przepisy Ustawy o odpadach dotyczące definicji pojęcia odpady „składowane”,

to należy uznać, iż kompost o kodzie 19 05 03 wytworzony z odpadów zmieszanych (frakcji biodegradowalnej) spełnia kryteria zaliczenia do odpadów poddanych recyklingowi przewidziane w § 7 ust. 1 i 2 Rozporządzenia gdyż:

1. jest wykorzystywany tak jak materiał niebędący odpadem (jak ziemia) w pożytecznym celu (do tworzenia warstwy glebotwórczej na rekultywowanym składowisku),
2. jest wykorzystywany w instalacji przetwarzania odpadów (rekultywowanym składowisku odpadów) na powierzchni ziemi (właściwie do stworzenia tej powierzchni),
3. przynosi korzyści środowisku, gdyż rekultywacja składowiska odpadów ma na celu wyeliminowanie zagrożeń dla środowiska, w tym: powietrza atmosferycznego oraz krajobrazu.

Rekultywacja składowisk nie stanowi opozycji dla zmniejszania masy składowanych odpadów, ale jest nieodzownym elementem tego procesu. Odejście od składowania wymaga rekultywacji zamykanych składowisk odpadów – zamknięte składowiska trzeba bowiem będzie zabezpieczyć przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko sąsiednie i zapewnić ich powrót do innego rodzaju wykorzystania terenu.

Jednym z elementów w tym procesie jest stworzenie warstwy glebotwórczej dla roślinności. Wykorzystanie odpadu o kodzie 19 05 03 jest działaniem wspierającym te procesy i dodatkowo pozwalającym na pożyteczne i korzystne dla środowiska zagospodarowanie poddanej recyklingowi biologicznemu frakcji biodegradowalnej odpadów zmieszanych z instalacji MBP. Zważywszy na fakt, iż obecnie system gospodarki komunalnymi w Polsce opiera się w głównej mierze na instalacjach MBP – (co być może będzie ulegać zmianie, ale będzie ona stopniowa, nie zaś rewolucyjna) pożyteczne zagospodarowanie tej frakcji jest jak najbardziej korzystne.

Zgodnie z art. 7a Kpa, jak również z art. 11 ust. 2 Prawa przedsiębiorców w zakresie obowiązków stron lub przedsiębiorców wątpliwości co do treści normy prawnej powinny być rozstrzygane na korzyść strony lub przedsiębiorcy, chyba że innej wykładni wymaga ważny interes publiczny, w tym istotne interesy państwa, a w szczególności jego bezpieczeństwa, obronności lub porządku publicznego.

Przepisy Rozporządzenia budzą wątpliwości. Zaprezentowana przez nas wykładnia jest jednak korzystna dla podmiotów organizujących gospodarkę odpadami w gminach (gmin, związków międzygminnych, przedsiębiorców), jak też dla obywateli. **Nie stoi ona w żaden sposób w sprzeczności z interesem publicznym, wręcz przeciwnie umożliwia zagospodarowanie kompostu**

uzyskanego w instalacjach MBP w sposób pożyteczny i korzystny dla środowiska i nie podnoszący kosztów dla mieszkańców. Zaś rekultywacja składowisk wpisuje się w ideę gospodarki obiegu zamkniętego.

Interpretacja taka wpłynie korzystnie na pewność prawną oraz zaufanie do organów państwa, które są elementami konstytucyjnej zasady państwa prawnego.

Mając na uwadze powyższe prosimy o pozytywne rozpatrzenie stanowiska / wniosku oraz uwzględnienie wyjaśnień zawartych w niniejszym piśmie.

Signature valid

Dokument podpisany przez WALDEMAR KUSZEWSKI;
BURMISTRZ WIĘCBORKA
Data: 2025.03.05 09:29:12 CET

Otrzymują:

1. Adresat
2. A/a